

skulle færdes paa den Strækning, som bliver undtagen fra Fjordfiskeriet, baade om Morgenen, naar de tage ud til Fangst, og om Aftenen, naar de vende hjem — og det sker maaske før Solens Opgang om Morgenen og efter Solens Nedgang om Aftenen —, ville de derved let kunne komme i Konflikt med Bestemmelserne i sidste Stykke af § 10. — I § 3 foreslaas en helt ny Bestemmelse, idet der siges: „Uden særlig Adkomst maa intet Fiskerredskab udsættes eller Vaaddræt finde Sted nærmere end 200 Favne udenfor Anduvningstønden ved Udbyhøj.“ Jeg vil i den Anledning gerne spørge den højt-ærede Minister, hvad der forstaas ved det der brugte Udtryk „særlig Adkomst“, da jeg er bange for, at denne Bestemmelse vil hindre de Fiskere, som i mange Aar have haft Fiskerredskaber udsatte paa denne Strækning; fra fremdeles at benytte disse. — I § 4 er indsat en Bestemmelse om, at Garnredskaber ikke paa nogen Tid af Aaret maa benyttes i Sejllobet udfor Udbyhøj og 500 Favne indenfor samme. Ved denne Bestemmelse og ved den, der, som jeg før nævnte, er indført i § 3, bliver det i et stort Vandareal saavel indenfor som udenfor Udbyhøj næsten umuligt for Fiskerne at drive noget Fiskeri. Jeg synes ikke, at der er Grund til at frede et saa stort Areal, men jeg haaber ogsaa, at vi ved Behandlingen i Udvalget kunne komme bort derfra. — I § 5 findes der en Bestemmelse om, hvordan Fiskeriet maa foregaa i den Del af Grundfjord, der bliver undtagen fra de øvrige Fjordbestemmelser. Der staar nemlig, at Fiskeri er tilladt for alle, men maa kun drives som Aalestangning og som Linefiskeri og ikke fra Solens Nedgang og til dens Opgang. Det er de samme Bestemmelser, som gælde for den Strækning af Randers Fjord, der gaar fra Sønderbro til Frisenyold Fiskergaard. Men denne Bestemmelse kom sidste Gang, vi havde Forslaget til Behandling, kun ind som et Kompromis mellem de modstridende Interesser, idet vi, som fastholdt, at der paa denne Strækning skulde være frit Fiskevand, for at kunne faa denne Bestemmelse gennemført, gik med til at indskrænke Fiskeriet paa den Maade, at det kun maatte drives som Linefiskeri og Aalestangning. Men for den Del af Grundfjord, som der nu er Tale om at inddrage under samme Bestemmelse, har der aldrig været noget Tvivlsspørgsmaal om, at det var frit Fiskevand, og derfor finder jeg ikke, at der er nogen Anledning

til at indføre særlige Bestemmelser for denne Strækning.

Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds udtalte sig om de ny Bødestemmelser, og saa vidt jeg forstod ham, mente han, at vi skulde bort fra den Forhøjelse, som nu foreslaas, hvori jeg er enig med ham. Der er ogsaa indført en ny Bestemmelse i denne Paragraf, § 10, som lyder saaledes: „I Gøntagelsestilsælde vil den ifølge Lovgivningen forskyldte subsidiaire Straf af simpelt Fængsel ikke kunne omsættes til Fængsel paa Vand og Brød.“ Det vil altsaa sige, at hvis en overtræder Lovens Bestemmelser og paa Grund deraf bliver idømt simpelt Fængsel, men ønsker at faa det ændret til Fængsel paa Vand og Brød, maa han ikke faa Lov dertil. Jeg synes, at det er absolut forkert; hvis han ifølge den almindelige Straffelovs Bestemmelser har Ret til at faa den idømte Straf konverteret til Fængsel paa Vand og Brød, og han ønsker dette, mener jeg ikke, vi skulle forhindre ham deri. Til den sidste Paragraf i Loven, § 15, mener jeg, det kunde være rigtigt at tilføje en Bestemmelse om Lovens Varighed. Sidste Gang, vi lovgave om dette Forhold, bestemte vi, at Loven skulde være i 5 Aar. Jeg vil finde det rimeligt, at vi ogsaa nu sætte en Grænse for Lovens Varighed, da jeg ikke kan antage, at det er Meningen, at man til Stadighed skal have saadanne særlige Bestemmelser for Fiskeriet i disse Vande.

Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden hos det eventuelle Udvalg, der faar med Sagen at gøre, og hos ærede Medlemmer paa et Forhold, som mulig kan medtages, naar vi nu igen lovgive om Fiskeri i Randers Fjord. Ærede Medlemmer, som vare i Udvalget sidste Gang, Sagen blev behandlet, og som vare med at undersøge Forholdet paa selve Aastedet, erindre maaske, at vi, den Gang vi sejlede fra Fjordens Munding opad efter Randers til, af de Fiskere, som vare med paa Skibet, blev gjort opmærksomme paa en hel Del store Jordvolde, som fandtes mellem Fjorddybet og Landstrækningen ind til Udby siden. Fiskerne forklarede os, at de store Dynger, de store Jordvolde, som laa der, fremkom ved, at Randers Havnevæsen, naar de mudrede inde i Havnen, sejlede Mudderet ud paa Randers Fjord, og derfra ind imod Land paa grundt Vand, hvor de udlossede Mudderet, og ved at blive ved dermed Aar efter Aar var der fremkommet saa store Jordvolde flere Steder i